

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ: କଟକ

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 651/2012,

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 652/2012,

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 653/2012,

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 654/2012

ଏବଂ

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 3854/2012

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଏବଂ 227 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ।

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 651/2012

ମେସର୍ସ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍

.....

ଆବେଦନକାରୀ

-ବନାମ-

ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ, ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ,

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

सत्यमेव जयते

.....

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ :

ମେସର୍ସ ପି. ବର୍ମା, ବି. ପଣ୍ଡା,

ପି. ପ୍ରିୟୋତୋଷ, ଟି. ବର୍ମା ଏବଂ ଏଲ୍. ମିଶ୍ର,

ଅଧିବକ୍ତାଗଣ ।

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ :

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି.କେ. ମୁଦୁଲି,

ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିବକ୍ତା

(ଓ.ପି. 1)

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ. ପାଣି, ଅଧିବକ୍ତା

(ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର)

ଓଡ଼ିଶା.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 652/2012

ମେସର୍ସ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଆବେଦନକାରୀ

-ବନାମ-

ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ, ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଳୟରଣ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : ମେସର୍ସ ପି. ବର୍ମା, ବି. ପଣ୍ଡା, ଓ,
ପି. ପ୍ରିୟୋତୋଷ, ଟି. ବର୍ମା ଏବଂ ଏଲ୍. ମିଶ୍ର,
ଅଧିବକ୍ତାଗଣ ।

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି.କେ. ମୁଦୁଲି,
ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିବକ୍ତା
(ଓ.ପି. 1)
ମେସର୍ସ ଏସ୍.କେ. ମିଶ୍ର, ଜେ. ପ୍ରଧାନ,
ପି.ଏସ୍. ମହାନ୍ତି ଏବଂ ପି.କେ. ମିଶ୍ର,
ଅଧିବକ୍ତାଗଣ ।
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ. ପାଣି, ଅଧିବକ୍ତା
(ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର)

ଓଡ଼ିଶା.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 653/2012

ମେସର୍ସ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଆବେଦନକାରୀ

-ବନାମ-

ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ, ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଳୟରଣ ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : ମେସର୍ସ ପି. ବର୍ମା, ବି. ପଣ୍ଡା,
ପି. ପ୍ରିୟୋତୋଷ, ଟି. ବର୍ମା ଏବଂ ଏଲ୍. ମିଶ୍ର,
ଅଧିକାରୀ ।

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି.କେ. ମୁଦୁଲି,
ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ
(ଓ.ପି. 1)

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ. ପାଣି, ଅଧିକାରୀ
(ନିୟମାବଳୀ)

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 654/2012

ମେସର୍ସ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଆବେଦନକାରୀ

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ
ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି.କେ. ମୁଦୁଲି,
ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ
(ଓ.ପି. 1)

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : ମେସର୍ସ ପି. ବର୍ମା, ବି. ପଣ୍ଡା,
ପି. ପ୍ରିୟୋତୋଷ, ଟି. ବର୍ମା ଏବଂ ଏଲ୍. ମିଶ୍ର,
ଅଧିକାରୀ ।

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି.କେ. ମୁଦୁଲି,
ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ
(ଓ.ପି. 1)

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ. ପାଣି, ଅଧିକାରୀ
(ନିୟମାବଳୀ)

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 3854/2012

ନିର୍ମଳ କୁମାର ନାୟକ ଆବେଦନକାରୀ

-ବନାମ-

ମେସର୍ସ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍

ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : ମେସର୍ସ ଏସ୍.କେ. ମିଶ୍ର, ଜେ. ପ୍ରଧାନ,
ପି.ଏସ୍. ମହାନ୍ତି ଏବଂ ପି.କେ. ମିଶ୍ର,
ଅଧିବକ୍ତାଗଣ ।

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ମେସର୍ସ ପି. ବର୍ମା, ବି. ପଣ୍ଡା,
ପି. ପ୍ରିୟୋତୋଷ, ଟି. ବର୍ମା ଏବଂ ଏଲ୍. ମିଶ୍ର,
ଅଧିବକ୍ତାଗଣ । (ଓ.ପି. 1 ରୁ 3)

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି.କେ. ମୁକୁଳି,
ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିବକ୍ତା
(ଓ.ପି. 4)

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ. ପାଣି, ଅଧିବକ୍ତା
(ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର)

ଉପସ୍ଥିତ:

ମାନ୍ୟବର ଡ. ବି.ଆର୍. ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି
ଏବଂ

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏମ୍.ଏସ୍. ରମଣ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଶୁଣାଣି ତାରିଖ : 04.05.2023 :: ରାୟ ତାରିଖ : 09.05.2023

ଡ. ବି.ଆର୍. ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

କମ୍ପାନୀ ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମ 1956 ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକୃତ

ହୋଇଥିବା କମ୍ପାନୀ ମେସର୍ସ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 651/2012,

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 652/2012, ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 653/2012 ଏବଂ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 654/2012 ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ପଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ, ଶିକ୍ଷା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଭୁବନେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆଇ.ଡି. ସଂଖ୍ୟା 10/2010 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ତା 09.11.2011 ରିଖର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଆଇ.ଡି. ସଂଖ୍ୟା 5/2010 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ତା 19.11.2011 ରିଖର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଆଇ.ଡି. ସଂଖ୍ୟା 11/2010 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ତା 14.11.2011 ରିଖର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ଆଇ.ଡି. ସଂଖ୍ୟା 37/2010 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ତା 22.11.2011 ରିଖର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ କୌଣସି ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକବିନା ଶ୍ରମଜୀବୀମାନଙ୍କ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ତାରିଖ ଠାରୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକପ୍ରଦାନ କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରମଜୀବୀ-ନିର୍ମୂଳ କୁମାର ନାୟକ, ଯିଏକି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 652/2012 ର ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ଅଟନ୍ତି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରଦାନ ଦାବି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶିକ୍ଷା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ପଠାସୀନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଇ.ଡି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 5/2010 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ତା 19.11.2011 ରିଖର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 3854/2012 ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

2. ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି ଯେ, ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 654/2012 ର ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2-ଶ୍ରମଜୀବୀ ଉକ୍ତ ରିଟ୍ ଆବେଦନର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ-ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଜାଣିଶୁଣି ଏବଂ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଉକ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ର ବିଧିକ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କର ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଲେ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀ-ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଶିକ୍ଷା ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 17-B ଅନୁଯାୟୀ

ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ର ବିଧିକ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଅନ୍ତୁ । ଯଦିଓ ଡି.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 654/2012 ରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଅନ୍ୟ ବର୍ଗର ରିଟ୍ ଆବେଦନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ସଂଯୁକ୍ତ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ସହିତ ନିଆଯାଇ ଏବଂ ଏହି ସାଧାରଣ ରାୟ ଦ୍ଵାରା ପରିସମାପ୍ତ କରାଗଲା ।

3. ଉପରେ ଯାହା କୁହାଯାଇଛି ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଏହା ଚିପ୍ପଣୀ ଦେବା ଆହୁରି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ, ଏହି ସମସ୍ତ ରିଟ୍ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଆଇନ ମୋଟାମୋଟି ସମାନ । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ଯେଉଁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି, ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ ଏକ ସାଧାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରିଛନ୍ତି ଯେ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ କୌଣସି ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକ ବିନା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବେ ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟତ୍ତ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହୁଏ, ତେବେ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହେବା ତାରିଖ ଠାରୁ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ । ତେଣୁ, ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଏକତ୍ର ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ସାଧାରଣ ରାୟ ଦ୍ଵାରା ପରିସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସମସ୍ତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବ ।

4. ଏହି ସମସ୍ତ ରିଟ୍ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସୁବିଧା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ, ଡି.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 651/2012 ର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଚିପ୍ପଣୀ ଦିଆଯାଇଛି ।

4.1 ଯେପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡ଼ିକରୁ ଜଣାପଡ଼େ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ଡି.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 651/2012 ରେ ଦୈନିକ ପାରିଶ୍ରମିକଭିତ୍ତିରେ ଜଣେ ବିକ୍ରେତା ଭାବରେ ଭୁବନେଶ୍ଵରର ଜଟଣୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା ରୋଡ୍ (ରେଳ ବଜାର) ର ପୁରୁ ସଂଖ୍ୟା 5 ରେ ଅବସ୍ଥିତ ମେସର୍ସ ବାଟା ସୁ

ଝୋରର ଦୋକାନ ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତଦନୁଯାୟୀ, ସେ 10.12.2002 ରେ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇ 21.04.2009 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ । 10.12.2002 ଠାରୁ 21.04.2009 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଦୋକାନରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ କାମ କରୁଥିଲେ । 21.04.2009 ରେ ତାଙ୍କୁ ବିନା କୌଣସି କାରଣରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ମନା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଚାକିରିରୁ ଛଟେଇ କରିବା ସହିତ ସମାନ ଅଟେ । ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ, ସେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଉଠାଇଥିଲେ । ମିଳାମିଶା ବିଫଳ ହେବା ପରେ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଶ୍ରମ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ବିଭାଗରେ ତା 17.03.2010 ର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 10 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଲ୍ଲେଖର କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:-

“ମେସର୍ସ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍, କଟକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମେସର୍ସ ବାଟା ସୁ ଝୋର, ରେଳ ବଜାର, ଜଟଣୀ, ଏକ ବିକ୍ରୟ ବିଭାଗ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରି ବିକ୍ରେତା ଶ୍ରୀ ଧ୍ରୁବ ରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ସେବା 21.4.2009 ରୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ଆଇନଗତ ଏବଂ/କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କି ? ଯଦି ନୁହେଁ, ତେବେ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ କେଉଁ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ?

4.2 ତଦନୁସାରେ, ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 10/2010 ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ତାଙ୍କ ଦାବି ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଆଧାରରେ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାର ଜବାବରେ, ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର ଏବଂ ବିବାଦ କରି 17.01.2011 ରେ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହା ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2-ଶ୍ରମଜୀବୀ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇନଥିଲେ, ବରଂ ଦୈନିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଦୋକାନ ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଦୋକାନ ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2-ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସବିରାମ ଏବଂ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା କେବେବି ନିୟମିତ କିମ୍ବା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରକୃତିର ନଥିଲା । ମୁଖ୍ୟତଃ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ସମୟରେ ଦେଖାଦେଉଥିବା ଦୋକାନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2-ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଉଥିଲା । ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ଚାକିରି ଅସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା, ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କାମ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଦୋକାନ ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚାକିରିରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଯେହେତୁ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଅସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ରତ୍ନକାଳୀନ ଥିଲା ଏବଂ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସହିତ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରମଜୀବୀ ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଚାବର୍ଷରେ 240 ଦିନ ପୂରଣ କରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାଳନ ପାଇଁ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏବଂ ଶ୍ରମଜୀବୀ 10.12.2002 ରୁ 21.04.2009 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରନ୍ତର ଏବଂ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ବିବାଦିତ କରିଛନ୍ତି ।

4.3. ତାଙ୍କ ଦାବି ସପକ୍ଷରେ, ଶ୍ରମଜୀବୀ ନିଜକୁ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ଜଣେ ସହକର୍ମୀଙ୍କୁ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ସଂଖ୍ୟା 2 ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ତରଫରୁ ଜିଲ୍ଲା ପରିଚାଳକଙ୍କୁ ଏମ୍.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ସଂଖ୍ୟା 1 ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିପରି, ମାମଲାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରମିକ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ରୁ 8 ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ତରଫରୁ କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

4.4. ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ଆଧାର କରି, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ତିନୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ: -

- 1) ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରମଜୀବୀ-ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ସମ୍ପର୍କ ଅଛି କି ?
- 2) ମେସର୍ସ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍, କଟକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମେସର୍ସ ବାଟା ସୁ ଷ୍ଟୋର, ରେଳ ବଜାର, ଜଟଣୀ, ଏକ ବିକ୍ରୟ ବିଭାଗ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରି ବିକ୍ରେତା ଶ୍ରୀ ଧ୍ରୁବ ରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ 21.4.2009 ରୁ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ଆଇନଗତ ଏବଂ/କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କି ?
- 3) ଯଦି ନୁହେଁ, ତେବେ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ କେଉଁ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ?

4.5. ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ, ଆକ୍ସେସିବ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରମଜୀବୀ-ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିବା କହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 1 ର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 2 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ, 21.04.2009 ରେ ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ଆଇନଗତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 3 ର ଉତ୍ତର ଦେବା ସମୟରେ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ କୌଣସି ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକବିନା ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହୁଏ, ତେବେ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହେବା ତାରିଖ ଠାରୁ, ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ ।

4.6. ତେଣୁ, ଆଇ.ଡି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 10/2010 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ତା.09.11.2011 ରିଖର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନ [ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି.) ସଂଖ୍ୟା 651/2012] ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆଇ.ଡି. ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଶ୍ରମଜୀବୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାନ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡ଼ିକ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ ରିଟ୍ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ, ଯଥା 2012 ର ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 652, 653 ଏବଂ 654 ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 3854/2012 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବକେୟା

ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

5. ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦିପ୍ତ ବର୍ମା ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ନଥି ସାମ୍ନାରେ ସ୍ଵସ୍ଵ ଅଟେ, ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ ଅସ୍ଵାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ କୌଣସି ବିବରଣୀ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣ ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ବରଂ ପ୍ରମାଣ ଦାୟିତ୍ଵ ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯେ ସେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଅସ୍ଵାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପୂରଣ କରିଥିଲେ କି ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, ଯେହେତୁ ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରେ 240 ଦିନ ପୂରଣ କରିନାହାନ୍ତି, ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ନିଶ୍ଚୟ କଥନର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ସହାୟକ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ ନକରିବା ଆଧାରରେ, ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ, ଯେହେତୁ ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ ଅସ୍ଵାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ, ନିୟମ ଏବଂ ବିନିୟମନ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଜୋର ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ, ଯେହେତୁ ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ ଅସ୍ଵାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୋଜିତ ଥିଲେ, ତେଣୁ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ଵାରା ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947ର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁପାଳନ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିନିୟମକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

6. ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ. ପାଣି, ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ, ଯିଏ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ରିଟ୍ ଆବେଦନରେ ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ତରଫରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସହାୟତା କରିବା

ପାଇଁ ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଶିକ୍ଷା ନ୍ୟାୟାଧିକାରଣ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଶ୍ରମଜୀବୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାମଲା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେହେତୁ ଶିକ୍ଷା ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 25F ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ ନକରି ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ମୂଳରୁ ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟାଧିକାରଣଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଟେ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ । ନିଜର ଯୁକ୍ତିକୁ ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ସେ *ଗାନ୍ଧୀ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ନିରଞ୍ଜନ ଦାସ*, AIR 1984 SC 500 ଏବଂ *ଆର୍.ଏମ୍. ଯେଲ୍ଲାଜି ବନାମ ସହାୟକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ*, AIR 2006 SC 355 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲେ ।

7. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 3854/2012 ରେ ଶ୍ରମଜୀବୀ-ଆବେଦନକାରୀ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.କେ. ମିଶ୍ର ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ସତ୍ୟପାଠ ଉପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଦୋକାନ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି, ଖଣ୍ଡ-5 ଯେଉଁଥିରେ ସେବାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହାର ଉପ-ଖଣ୍ଡ-A ଚୟନ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ଏହାର ଉପ-ଖଣ୍ଡ-B ସେବାର ବର୍ଗୀକରଣ ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ଉକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ପରିବୀକ୍ଷା ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ପରିବୀକ୍ଷାଧୀନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ କରାଯିବ ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଚିଠି ଜାରି କରାଯିବ । ଉକ୍ତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ମାନକ ହାସଲ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିବୀକ୍ଷା ଅବଧିକୁ କମ୍ପାନୀ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟାନୁସାରେ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯେକୌଣସି ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରିପାରନ୍ତି । ଯଦି ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ଚିଠି ଜାରି କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ପରିବୀକ୍ଷା ଅବଧିକୁ

ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଭାବେ ଆହୁରି ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯେହେତୁ ଶ୍ରମଜୀବୀମାନଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଧାରା 25F ଅଧୀନରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାଳନ ନକରି ସେମାନଙ୍କ ସେବା ଅବସାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଚାକିରିରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଶ୍ରମଜୀବୀମାନଙ୍କୁ ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକ ମଞ୍ଜୁରୀ ନ ଦେଇ ଏକ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ଏହିପରି ଶ୍ରମଜୀବୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ ନକରିବା ନେଇ କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ସେ ଶ୍ରମଜୀବୀମାନଙ୍କୁ ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଦାବି କରନ୍ତି ।

8. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଶାଳରେ 2012 ର ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 651, 652, 653 ଏବଂ 654 ରେ ଆବେଦନକାରୀ-ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦୀପ୍ତ ବର୍ମା, ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 3854/2012 ରେ ଆବେଦନକାରୀ-ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ପାଇଁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.କେ. ମିଶ୍ର ଏବଂ ଶ୍ରମଜୀବୀଗଣ-ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ. ପାଣିକୁ ଶୁଣି ନଥିବାରୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜବାବ ବିନିମୟ ହୋଇଛି ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ, ରିଟ୍ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଶେଷରେ ଗ୍ରହଣ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପରିସମାପ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

9. ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ସୂଚାଉଛି ଯେ, ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 651/2012 ରେ ଶ୍ରମଜୀବୀ-ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଯଦିଓ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନିୟୁତ୍ତର ନିୟମ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦର୍ଶାଉଥିବା ନିୟୁତ୍ତ ଆଦେଶ ଭଳି କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ ନଥିଲା । ସେହି ଭାବରେ, 10.12.2002 ରୁ 21.04.2009 ଅବଧି

ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରମଜୀବୀ କାମ କରିଥିବା ନେଇ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ତରଫରୁ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ଏପରିକି ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ଜେରା ବେଳେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଉକ୍ତ ଦୋକାନଟି ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଧିକାର ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ରରେ ସେହି ଆଳ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରବନ୍ଧକ ତାଙ୍କ ଜେରା ବେଳେ ସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ, ବାଟା ଜୋତା ଦୋକାନର ଦୋକାନ ପରିଚାଳକ ମେସର୍ସ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଜଣେ ସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଦୋକାନ ପରିଚାଳକ ଏକ ସୀମିତ ଅବଧି ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ବିକ୍ରେତା ନିଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଏବଂ ଦୋକାନର ବିକ୍ରୟ ଆୟରୁ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀକୁ ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରବନ୍ଧକ (ଏମ୍.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1) କି ଏପରି ବିବୃତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ, ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କୁ ଦୋକାନ ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହିପରି ନିଯୁକ୍ତି ମେସର୍ସ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମେସର୍ସ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁଲଗ୍ନ 1 ରୁ 5 ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦାବି ବିବୃତିରେ ଉଦ୍ଘୋଷିତ ସେହି ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଜିଲ୍ଲା ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କଥା ସେହି ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଉନଥିଲା । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ, ସେ ଦୈନିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ସେ ମେସର୍ସ ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ତରଫରୁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରମଜୀବୀ-ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ଫଳସ୍ଵରୂପ, ଯଦି ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ସେବା ପ୍ରତ୍ୟାହାର

କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

10. ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ସମେତ ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଅର୍ଥାତ୍ 09.01.2006 ରୁ 29.01.2006 ଅବଧି ପାଇଁ ବେତନ ଚିଠାର ନକଲ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ, ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ 10.12.2002 ରେ ନିଯୋଜିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, 21.04.2009 ପର ଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ ବାଟା ଜୋତା ଦୋକାନରେ 10.12.2002 ରୁ 21.04.2009 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରନ୍ତର ନିଯୁକ୍ତି ଅଧୀନରେ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରି କହିଥିଲେ ଯେ, ସେ 10.12.2002 ରୁ 21.04.2009 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରନ୍ତର ଏବଂ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଏହାର ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ନଥିରେ ଲିଖିତ କିମ୍ବା ମୌଖିକ ପ୍ରମାଣ କିଛି ରଖାଯାଇନାହିଁ । ଅଧିକତ୍ରୁ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ କେବେବି ଏକ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତିବାଦ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲା ଯେ, କର୍ମଚାରୀଜଣକ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଞ୍ଚାବର୍ଷରେ 240 ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଦରମା ଫର୍ଦ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟନ୍ଧି ପତ୍ର ଭଳି ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସେମାନଙ୍କ ଆପତ୍ତିରେ ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ଯେ ଏହିପରି ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ । ଯଦି ଦରମା ଫର୍ଦ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟନ୍ଧି ପତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଖରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥାଏ, କେବଳ ଏଭଳି ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ ବୋଲି ଅଜ୍ଞତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି, ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସେବାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵରୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ

ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟ ହୋଇନଥିବାରୁ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଟେ ।

11. ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଆଳ ଯେ, ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ନଥିଲେ, ଯାହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିଲା । ତେଣୁ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏପରି ବିବାଦକୁ ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । 10.12.2002 ରୁ 21.04.2009 ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଞ୍ଚାମାସରେ ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ ନିୟୋଜିତ ରହିଥିବାରୁ ଅନୁମାନ କରାଯାଉଥିଲା ଯେ, ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଞ୍ଚାବର୍ଷରେ ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ 240 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହିପରି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଚାକିରିରୁ ବରଖାସ୍ତ ହେବା ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 25F ଅଧୀନରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଘୋର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ବେଆଇନ ଅଟେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ଅବସାନ ହେବାର କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ଵାରା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବା ଯଥାର୍ଥ ଯେ, ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 25F ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁପାଳନ କରାଯାଇ ନଥିବାରୁ 21.04.2009 ରୁ ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ଚାକିରିକୁ ଛତେଇ/ଅବସାନ କରିବା ଆଇନଗତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ ।

12. ଗାନ୍ଧି ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ (ପୁର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଧାରା 25F ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବୈଧ ଛତେଇ ପାଇଁ ପ୍ରାକ୍-ଆବଶ୍ୟକତା ପାଳନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଛତେଇ ମୂଳରୁ ଅସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ତେଣୁ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ରାୟ ସଠିକ୍ ଏବଂ ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ଵାରା ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି ଭୁଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ

ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ ଏବଂ ଏହାର ନିଜସ୍ୱ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯଦି ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କୁ ବେଆଇନ ଭାବେ ଚାକିରିରୁ ବାହାର କରିଦିଆଯାଇଛି, ତେବେ ଏହା କେବଳ ଏତିକି ଯେ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମସ୍ତ ବକେୟା ପଇଠ କରିବ, ଯାହାକି ଦେୟ ହୋଇଥିବା ଚାରିଖ ଠାରୁ 12% ସୁଧ ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେୟ ହେବ ।

13. **ଆର୍.ଏମ୍. ଯେଲ୍ଲାଟି** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଦାବିଦାର/କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କେବଳ ଶପଥ ପତ୍ର କିମ୍ବା ସ୍ୱ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ବିକୃତି ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ଉପରେ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱକୁ ନିର୍ବାହ କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବର୍ଷରେ 240 ଦିନ କାମ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ରାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ସେଥିରେ ଆହୁରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୋପନ ରଖିବାର କୌଣସି ଆକ ବିନା କେବଳ ହାଜିରୀ ନାମାବଳୀ ଉତ୍ପାଦନ ନକରିବା ଯୋଗୁଁ ନିଜେ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ପ୍ରତିକୂଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପାଇଁ ଏକ ଆଧାର ହେବ ନାହିଁ । ତଥାପି, ରାୟଗୁଡ଼ିକ ମୌଳିକ ନୀତି ସ୍ଥିର କରିଥାଏ, ଯଥା, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଲିଖିତ ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଗୁଡ଼ିକ ବିକୃତ ସ୍ୱଭାବର ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅବଧି ପାଇଁ ନାମମାତ୍ର ହାଜିରୀ ନାମାବଳୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବନ୍ଧ ଥିଲା, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଏହା କରିବାକୁ ଡକାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ କାଠଗୋଡ଼ାରେ ପାଦ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମାମଲା ଏହି ଯେ, ସେ

ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଷରେ 240 ଦିନ କାମ କରିଥିଲେ, ତାହା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ଅଟେ ।
ଏହା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖଣ୍ଡପୀଠ ତଥ୍ୟର ସମବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁସନ୍ଧାନଗୁଡ଼ିକରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ
କରି ଭୁଲ କରିଥିଲେ ।

14. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିକୁ ଲାଗୁ କରି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି
ଯେ, ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ 240 ଦିନ ଧରି କାମ କରିନଥିବା ତଥ୍ୟର ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା
ପାଇଁ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲିଖିତ କିମ୍ବା ମୌଖିକ ଭାବରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଦାଖଲ କରିନାହାଁନ୍ତି
କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଅପରପକ୍ଷେ, ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ ନିଜକୁ ଜଣେ
ସାକ୍ଷୀ ଭାବେ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଜୀବର୍ଷରେ ସେ 240 ଦିନରୁ ଅଧିକ
ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏପରି
ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ 240 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ସେବାରେ
ରହିଥିଲେ, ତେବେ କୌଣସି ଅବସାନ କିମ୍ବା ଛଟେଇ ପାଇଁ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ
ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 25F ଅନୁଯାୟୀ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
ଏହାର ଅନୁପାଳନ ନ କରିବା ଯୋଗୁଁ ଅବସାନ/ଛଟେଇ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିବ
ନାହିଁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଶିଳ୍ପ
ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ
କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖି ନାହିଁ ।

15. ଉପରୋକ୍ତ ବିଶ୍ଳେଷଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ
ହେଉଛି ଯେ, ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କୁ ସେବାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉଚିତ
ଭାବରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଟନ୍ତି । ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକ ଫେରସ୍ତ ପ୍ରଦାନର କଥାକୁ ବିବେଚନା
କଲେ, ଯେଉଁ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରମଜୀବୀଜଣକ କାମ କରିନାହାନ୍ତି, ସେ ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକ

ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କୁ କୌଣସି ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକ ବିନା ଚାକିରିରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି, ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଦିତ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେବ, ତେବେ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟାଦିତ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ । ତେଣୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ଯେ, ଯଦି ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପାଳନ କରି ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ କେବଳ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଗଫଲତି କାରଣରୁ ପାରିଶ୍ରମିକ ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

16. ଏପରି ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କରେ କୌଣସି ବେଆଇନତା କିମ୍ବା ଅନିୟମିତତା ପାଇନାହାଁନ୍ତି, ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ତଦନୁସାରେ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଏ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ପାଳନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଅଧିକାରୀ ତାରିଖ ଠାରୁ ଶ୍ରମଜୀବୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସେବାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ପାରିଶ୍ରମିକର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

17. ଫଳସ୍ଵରୂପ, ପରିଚାଳକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ରିଭ୍ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଡିସ୍ମି ରହିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏହାଦ୍ଵାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 3584/2012 ବିଷୟରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁକ୍ରେମରେ ହୋଇଥିବା ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଉକ୍ତ ରିଭ୍

ଆବେଦନ ତଦନୁସାରେ ପରିସମାପ୍ତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ
ରହିବ ନାହିଁ ।

(ଡ. ବି.ଆର୍. ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ)

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଏମ୍.ଏସ୍. ରମଣ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଁ ଏକମତ ।

(ଏମ୍.ଏସ୍. ରମଣ)

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

୨ ମଇ, ୨୦୨୩, ଅରୁଣ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର
ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଅନୁବାଦକ : ଶ୍ରୀ ଗୁଣନିଧି ମହାନ୍ତ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ